

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2017/2455 A CONSILIULUI

din 5 decembrie 2017

de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii și vânzările de bunuri la distanță

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽³⁾ prevede regimuri speciale de percepere a taxei pe valoarea adăugată (TVA) pentru persoanele impozabile nestabilite care furnizează către persoane neimpozabile servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii prestate pe cale electronică.
- (2) Directiva 2009/132/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ prevede scutirea de TVA a importurilor de loturi mici cu valoare nesemnificativă.
- (3) Evaluarea acestor regimuri speciale introduse la 1 ianuarie 2015 a identificat o serie de domenii în care sunt necesare îmbunătățiri. În primul rând, pentru microîntreprinderile stabilite într-un stat membru care prestează ocazional astfel de servicii către alte state membre, ar trebui redusă sarcina impusă prin respectarea obligațiilor în materie de TVA în alte state membre decât statul lor membru de stabilire. Prin urmare, ar trebui introdus un prag la nivel comunitar până la care prestările de servicii respective să facă în continuare obiectul plății TVA în statul membru de stabilire. În al doilea rând, obligația de a respecta cerințele de facturare ale tuturor statelor membre în care sunt prestate serviciile este foarte împovărătoare. Prin urmare, pentru a reduce la minimum sarcina pentru întreprinderi, normele referitoare la facturare ar trebui să fie cele aplicabile în statul membru de identificare al furnizorului care utilizează regimurile speciale. În al treilea rând, persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, dar sunt înregistrate în scopuri de TVA într-un stat membru, de exemplu, deoarece desfășoară operațiuni ocazionale care fac obiectul TVA în statul membru respectiv, nu pot utiliza nici regimul special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate, nici regimul special pentru persoanele impozabile stabilite în Comunitate. În consecință, unor astfel de persoane impozabile ar trebui să li se permită să utilizeze regimul special pentru persoanele impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității.
- (4) În plus, evaluarea regimurilor speciale de impozitare a serviciilor de telecomunicații, de radiodifuziune și de televiziune sau a serviciilor prestate pe cale electronică, introdusă la 1 ianuarie 2015, a arătat că termenul de depunere a declarației de TVA de 20 de zile de la încheierea perioadei fiscale cuprinse în declarație este prea scurt, în special pentru furnizarea printr-o rețea de telecomunicații, o interfață sau un portal, atunci când se

⁽¹⁾ Avizul din 30 noiembrie 2017 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 345, 13.10.2017, p. 79.

⁽³⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (JO L 292, 10.11.2009, p. 5).

consideră că serviciile furnizate prin intermediul rețelei, interfeței sau portalului respectiv sunt furnizate de operatorul rețelei, al interfeței sau al portalului, care trebuie să colecteze informațiile necesare pentru completarea declarației de TVA de la fiecare furnizor de servicii în parte. Evaluarea a arătat, de asemenea, că cerința de a face rectificări ale declarației de TVA pentru perioada fiscală în cauză este foarte împovărătoare pentru persoanele impozabile, deoarece acestea pot fi nevoite să depună din nou o serie de declarații de TVA trimestrial. În consecință, termenul de depunere a declarației de TVA ar trebui să fie prelungit de la 20 de zile până la sfârșitul lunii următoare încheierii perioadei fiscale și ar trebui să li se permită persoanelor impozabile să rectifice declarațiile de TVA anterioare într-o declarație ulterioară, și nu în declarațiile pentru perioadele fiscale la care se referă rectificările.

- (5) Pentru ca persoanele impozabile care furnizează persoanelor neimpozabile alte servicii decât servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și televiziune sau servicii prestate pe cale electronică să nu fie nevoite să se înregistreze în scopuri de TVA în fiecare stat membru în care serviciile respective fac obiectul plății TVA, statele membre ar trebui să autorizeze persoanele impozabile care furnizează astfel de servicii să utilizeze sistemul informatic de înregistrare și de declarare și plată a TVA, care le permite să declare și să plătească TVA pentru serviciile respective într-un singur stat membru.
- (6) Realizarea pieței interne, globalizarea și schimbările tehnologice au dus la o creștere explozivă a comerțului electronic și, implicit, a vânzărilor de bunuri la distanță, atât de la un stat membru la altul, cât și din teritorii terțe sau țări terțe către Comunitate. Dispozițiile relevante ale Directivelor 2006/112/CE și 2009/132/CE ar trebui să fie adaptate la această evoluție, luând în considerare principiul impozitării la destinație și necesitatea de a proteja veniturile fiscale ale statelor membre, de a crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile în cauză și de a reduce la minimum sarcina impusă acestora. Regimul special pentru serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică furnizate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum, ar trebui, prin urmare, să fie extins la vânzarea intracomunitară de bunuri la distanță și ar trebui introdus un regim special similar pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe. Pentru a stabili clar domeniul de aplicare al măsurilor care se aplică vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță și vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau din țări terțe, conceptele menționate ar trebui definite.
- (7) O mare parte din vânzările de bunuri la distanță, atât dintr-un stat membru în altul, cât și din teritorii terțe sau țări terțe către Comunitate, sunt facilitate prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, recurgându-se adesea la un regim de fulfilment. Deși statele membre pot prevedea ca o altă persoană decât persoana obligată la plata TVA să fie considerată răspunzătoare în solidar pentru plata TVA în astfel de cazuri, această măsură s-a dovedit a fi insuficientă pentru a asigura colectarea eficace și eficientă a TVA. Pentru a atinge acest obiectiv și a reduce povara administrativă pentru vânzători, administrații fiscale și consumatori, este, prin urmare, necesar ca persoanele impozabile care facilitează vânzările de bunuri la distanță prin utilizarea unei astfel de interfețe electronice să fie implicate în colectarea TVA pentru vânzările respective, prevăzându-se că ele sunt persoanele considerate că efectuează vânzările respective. În cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe către Comunitate, acest lucru ar trebui limitat la vânzări de bunuri expediate sau transportate în loturi a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 EUR, sumă de la care este necesară în scopuri vamale o declarație vamală completă în momentul importului.
- (8) Păstrarea registrelor pentru o perioadă de cel puțin zece ani în cazul furnizărilor efectuate de persoane impozabile și facilitate de o interfață electronică, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, este necesară pentru a ajuta statele membre să verifice dacă TVA a fost contabilizată corect pentru furnizările respective. O perioadă de zece ani este în concordanță cu dispozițiile existente privind ținerea registrelor. În cazul în care conțin date cu caracter personal, registrele ar trebui să se conformeze dreptului Uniunii privind protecția datelor.
- (9) Pentru a reduce sarcina întreprinderilor care utilizează regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, obligația de a emite o factură pentru astfel de vânzări ar trebui eliminată. Pentru a asigura securitatea juridică pentru astfel de întreprinderi, definiția furnizărilor respective de bunuri ar trebui să indice în mod clar faptul că se aplică și atunci când bunurile sunt transportate sau expediate în contul furnizorului, inclusiv când furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor.

- (10) Domeniul de aplicare al regimului special pentru vânzările la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe ar trebui limitat la vânzări de bunuri expediate direct dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță către un client din Comunitate a căror valoare intrinsecă nu depășește 150 EUR, sumă de la care este necesară o declarație vamală completă în scopuri vamale în momentul importului. Bunurile care fac obiectul accizelor ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare deoarece accizele fac parte din baza de impozitare a TVA la import. În vederea evitării dublei impunerii, ar trebui introdusă o scutire de la taxa pe valoarea adăugată la importul bunurilor declarate în cadrul regimului special respectiv.
- (11) În plus, pentru a se evita denaturarea concurenței între furnizorii din interiorul și din afara Comunității, precum și pentru a evita pierderile de venituri fiscale, este necesar să se elimine scutirea pentru importurile de bunuri în loturi mici cu valoare neglijabilă, prevăzută în Directiva 2009/132/CE.
- (12) O persoană impozabilă care utilizează regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe ar trebui să aibă posibilitatea de a numi un intermediar stabilit în Comunitate ca persoană obligată la plata TVA care îndeplinește obligațiile prevăzute în cadrul respectivului regim special în numele și în contul persoanei impozabile.
- (13) În vederea protejării veniturilor fiscale ale statelor membre, o persoană impozabilă nestabilă în Comunitate care utilizează acest regim special ar trebui să aibă obligația de a desemna un intermediar. Cu toate acestea, obligația menționată nu ar trebui să se aplice dacă persoana impozabilă este stabilă într-o țară cu care Uniunea a încheiat un acord de asistență reciprocă.
- (14) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește stabilirea listei de țări terțe cu care Uniunea a încheiat un acord de asistență reciprocă cu un domeniu de aplicare similar cu Directiva 2010/24/UE a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului ⁽²⁾, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Întrucât stabilirea listei țărilor terțe este direct legată de cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată, Comisia ar trebui să fie asistată de Comitetul permanent pentru cooperare administrativă instituit prin articolul 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.
- (15) În condițiile unei dezvoltări explozive a comerțului electronic, care a dus la creșterea numărului de loturi mici cu valoare intrinsecă de maximum 150 EUR importate în Comunitate, statele membre ar trebui să permită sistematic utilizarea unor mecanisme speciale de declarare și plată a TVA la import. Mecanismele respective pot fi aplicate în cazul în care nu se utilizează regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe. În cazul în care statul membru de import nu prevede aplicarea sistematică a unor cote reduse de TVA în cadrul acestui mecanism special, clientul final ar trebui să poată opta pentru procedura de import standard pentru a beneficia de o eventuală cotă redusă de TVA.
- (16) Data aplicării dispozițiilor prezentei directive ține cont, acolo unde este cazul, de timpul necesar în vederea instituirii măsurilor care se impun pentru aplicarea prezentei directive și pentru ca statele membre să își adapteze sistemul informatic pentru înregistrare și pentru declararea și plata TVA.
- (17) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume simplificarea obligațiilor în materie de TVA, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (18) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽⁴⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.

⁽¹⁾ Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁴⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(19) Prin urmare, Directivele 2006/112/CE și 2009/132/CE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2019

Cu efect de la 1 ianuarie 2019, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 58 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58

(1) Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă este locul unde respectiva persoană este stabilită, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:

- (a) servicii de telecomunicații;
- (b) servicii de radiodifuziune și televiziune;
- (c) servicii prestate pe cale electronică, în special cele prevăzute în anexa II.

Atunci când prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul prestat este un serviciu prestat pe cale electronică.

(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru; și
- (b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a); și
- (c) valoarea totală, fără TVA, a prestațiilor menționate la litera (b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

(3) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul menționat la alineatul (2) litera (c) este depășit, alineatul (1) se aplică de la momentul respectiv.

(4) Statul membru pe teritoriul căruia prestatorii menționați la alineatul (2) sunt stabiliți sau, dacă nu sunt stabiliți, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită, acordă prestatorilor respectivi dreptul de a opta ca locul prestării să fie stabilit în conformitate cu alineatul (1), iar această opțiune acoperă în orice caz doi ani calendaristici.

(5) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alineatele (2), (3) și (4).

(6) Valoarea echivalentă în moneda națională a sumei menționate la alineatul (2) litera (c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2455 a Consiliului (*).

(* Directiva (UE) 2017/2455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE și a Directivei 2009/132/CE în ceea ce privește anumite obligații privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestațiile de servicii și vânzările de bunuri la distanță (JO L 348, 29.12.2017, p. 7).”

2. Articolul 219a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 219a

- (1) Facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care se consideră că este efectuată livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, în conformitate cu dispozițiile titlului V.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), facturarea face obiectul următoarelor norme:
 - (a) normele care se aplică în statul membru în care furnizorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau are un sediu comercial fix de la care este efectuată furnizarea sau, în absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, statul membru în care furnizorul își are domiciliul permanent sau reședința obișnuită, atunci când:
 - (i) furnizorul nu este stabilit în statul membru în care se consideră că va avea loc livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, în conformitate cu dispozițiile titlului V, sau sediul său din statul membru respectiv nu participă la livrare/prestare în sensul articolului 192a litera (b), iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se furnizează bunurile sau serviciile, cu excepția cazului în care factura este emisă de client (autofacturare);
 - (ii) se consideră că livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate, în conformitate cu dispozițiile titlului V;
 - (b) normele aplicabile în statul membru în care este identificat furnizorul care utilizează unul dintre regimurile speciale menționate în titlul XII capitolul 6.
- (3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 244-248.”

3. La articolul 358a, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. «persoană impozabilă nestabilă în Comunitate» înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia;”.

4. La articolul 361 alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) o declarație conform căreia persoana nu și-a stabilit sediul activității economice pe teritoriul Comunității și nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia.”

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2006/112/CE cu efect de la 1 ianuarie 2021

Cu efect de la 1 ianuarie 2021, Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 14, se adaugă următorul alineat:

„(4) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. «vânzări intracomunitare de bunuri la distanță» înseamnă livrări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu fac obiectul TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;
 - (b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în contul acestuia;
2. «vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe» înseamnă livrări de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un teritoriu terț sau dintr-o țară terță către un client dintr-un stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziții intracomunitare de bunuri nu fac obiectul TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;
 - (b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcționare de probă, de către furnizor sau în contul acestuia.”.

2. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 14a

(1) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR, se consideră că această persoană impozabilă a primit și a livrat ea însăși bunurile respective.

(2) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează livrarea de bunuri în Comunitate de către o persoană impozabilă nestabilă în Comunitate către o persoană neimpozabilă, se consideră că persoana impozabilă care a facilitat livrarea a primit și a livrat ea însăși bunurile respective.”

3. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 33

Prin derogare de la articolul 32:

- (a) locul livrării în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță este considerat a fi locul în care se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;
- (b) locul livrării în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe într-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client este considerat a fi locul unde se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul acestora către client;
- (c) locul livrării în cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client este considerat a fi statul membru respectiv, cu condiția ca TVA pentru aceste bunuri să fie declarată în cadrul regimului special de la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4.”

4. Articolul 34 se elimină.

5. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Articolul 33 nu se aplică nici livrărilor de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecție sau antichități, astfel cum sunt definite la articolul 311 alineatul (1) punctele 1-4, nici livrărilor de mijloace de transport second-hand, astfel cum sunt definite la articolul 327 alineatul (3), care fac obiectul TVA în conformitate cu mecanismele speciale relevante.”

6. La articolul 58, alineatele (2)-(6) se elimină.

7. La titlul V, se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL 3a

Pragul pentru persoanele impozabile care efectuează livrări de bunuri aflate sub incidența articolului 33 litera (a) și prestează servicii aflate sub incidența articolului 58.

Articolul 59c

(1) Articolul 33 litera (a) și articolul 58 nu se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) furnizorul sau prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un singur stat membru;
- (b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în orice stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a), sau sunt expediate ori transportate bunuri către un stat membru, altul decât statul membru menționat la litera (a); și
- (c) valoarea totală, fără TVA, a prestărilor și livrărilor menționate la litera (b) nu depășește, în anul calendaristic curent, 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume în moneda națională și nici nu a depășit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

(2) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, se depășește pragul menționat la alineatul (1) litera (c), articolul 33 litera (a) și articolul 58 se aplică începând de la data respectivă.

(3) Statul membru pe al cărui teritoriu se află bunurile în momentul în care începe expedierea sau transportul lor sau unde sunt stabilite persoanele impozabile care prestează servicii de telecomunicații, de televiziune și de radiodifuziune și servicii prestate pe cale electronică acordă persoanelor impozabile care efectuează livrări sau prestări eligibile în temeiul alineatului (1) dreptul de a opta ca locul acestor livrări sau prestări să fie stabilit în conformitate cu articolul 33 litera (a) și cu articolul 58, iar această opțiune acoperă în orice caz doi ani calendaristici.

(4) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condițiilor menționate la alineatele (1), (2) și (3).

(5) Valoarea echivalentă în moneda națională a sumei menționate la alineatul (1) litera (c) se calculează prin aplicarea ratei de schimb publicate de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2455.”

8. Se adaugă un nou articol:

„Articolul 66a

Prin derogare de la articolele 63, 64 și 65, în ceea ce privește livrările de bunuri pentru care TVA trebuie plătită de persoana care facilitează livrarea în temeiul articolului 14a, se produce faptul generator și TVA devine exigibilă în momentul în care plata a fost acceptată.”

9. La articolul 143 alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„(ca) importul de bunuri, atunci când TVA trebuie declarată în cadrul regimului special de la titlul XII capitolul 6 secțiunea 4 și atunci când, cel târziu în momentul prezentării declarației de import, codul individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea regimului special, al furnizorului sau al intermediarului care acționează în contul său, alocat în temeiul articolului 369q, a fost furnizat biroului vamal competent din statul membru de import;”.

10. La articolul 220 alineatul (1), punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. livrările de bunuri menționate la articolul 33, cu excepția cazului în care o persoană impozabilă utilizează regimul special de la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3;”.

11. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 242a

(1) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfețe electronice cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către o persoană neimpozabilă din Comunitate, în conformitate cu dispozițiile titlului V, persoana impozabilă care facilitează livrarea sau prestarea este obligată să țină registre în acest sens. Registrele respective conțin informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statelor membre în care livrările sau prestările respective sunt impozabile să verifice dacă TVA a fost contabilizată corect.

(2) Registrele prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția statelor membre în cauză, la cerere, pe cale electronică.

Registrele menționate trebuie păstrate pentru o perioadă de zece ani de la sfârșitul anului în care s-a efectuat operațiunea.”

12. Titlul capitolului 6 de la titlul XII se înlocuiește cu următorul text:

„Regimuri speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile sau efectuează vânzări de bunuri la distanță”.

13. La articolul 358, punctele 1, 2 și 3 se elimină;

14. Titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Regimul special pentru servicii prestate de persoane impozabile nestabilite în Comunitate”.

15. La articolul 358a, se adaugă următorul punct:

„3. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că sunt prestate serviciile în conformitate cu titlul V capitolul 3.”

16. Articolul 359 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 359

Statele membre permit oricărei persoane impozabile nestabilite în Comunitate care prestează servicii unei persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau cu domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru să utilizeze prezentul regim special. Prezentul regim se aplică tuturor acelor servicii prestate în Comunitate.”

17. Articolul 362 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 362

Statul membru de identificare alocă persoanei impozabile nestabilite în Comunitate un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea prezentului regim special, și îi comunică acest cod pe cale electronică. Pe baza informațiilor utilizate pentru această identificare, statele membre de consum pot recurge la propriile sisteme de identificare.”

18. La articolul 363, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul în care aceasta notifică statului membru respectiv că nu mai prestează servicii reglementate de prezentul regim special;”.

19. Articolele 364 și 365 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 364

Persoana impozabilă nestabilă în Comunitate, care utilizează prezentul regim special, prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație de TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii reglementate de prezentul regim special. Declarația de TVA se depune până la sfârșitul următoarei luni de după încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 365

Declarația de TVA conține codul individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea prezentului regim special, precum și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală fără TVA a prestărilor de servicii reglementate de prezentul regim special, efectuate în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată.

Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației de TVA după depunerea acesteia, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 364. Declarația ulterioară de TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și cuantumul TVA pentru care sunt necesare modificări.”

20. Articolul 368 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 368

Persoana impozabilă nestabilă în Comunitate care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA în temeiul articolului 168 din prezenta directivă. În pofida dispozițiilor articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directiva menționată. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la servicii reglementate de prezentul regim special.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special are obligația de a fi înregistrată într-un stat membru pentru alte activități decât cele reglementate de prezentul regim special, aceasta deduce TVA datorată în statul membru respectiv, pentru activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, în declarația de TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250 din prezenta directivă.”

21. Titlul secțiunii 3 de la titlul XII capitolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță și pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum”.

22. La articolul 369a, se adaugă următorul punct:

„3. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se consideră că are loc prestarea serviciilor în conformitate cu titlul V capitolul 3 sau, în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță, statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client.”

23. Articolele 369b și 369c se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 369b

Statele membre permit oricărei persoane impozabile care efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de consum, care prestează servicii unei persoane neimpozabile, să utilizeze prezentul regim special. Prezentul regim special se aplică tuturor acelor bunuri livrate sau servicii prestate în Comunitate.

Articolul 369c

O persoană impozabilă declară statului membru de identificare momentul în care își începe sau își încetează activitățile impozabile reglementate de prezentul regim special sau momentul în care își modifică respectivele activități în așa fel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special. Persoana comunică aceste informații pe cale electronică.”

24. Articolul 369e se modifică după cum urmează:

(a) formularea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Statul membru de identificare exclude o persoană impozabilă de la regimul special în oricare dintre următoarele cazuri:”;

(b) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul în care persoana notifică faptul că nu mai efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanță și nu mai prestează servicii reglementate de prezentul regim special;”.

25. Articolele 369f și 369g se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 369f

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special prezintă statului membru de identificare, pe cale electronică, o declarație de TVA pentru fiecare trimestru calendaristic, indiferent dacă au fost sau nu efectuate vânzări intracomunitare de bunuri la distanță sau dacă au fost sau nu prestate servicii reglementate de prezentul regim special. Declarația de TVA se depune până la sfârșitul următoarei luni de după încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Articolul 369g

(1) Declarația de TVA conține codul de înregistrare în scopuri de TVA menționat la articolul 369d și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanță, precum și a prestărilor de servicii reglementate de prezentul regim special, efectuate în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată. Declarația de TVA conține, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare, astfel cum se prevede la alineatul (4) de la prezentul articol.

(2) Atunci când, în cazul unor vânzări intracomunitare de bunuri la distanță reglementate de prezentul regim special, bunurile sunt expediate sau transportate din state membre altele decât statul membru de identificare, declarația de TVA include și valoarea totală a vânzărilor respective pentru fiecare stat membru din care sunt expediate sau transportate bunurile, însoțită de codul individual de înregistrare în scopuri de TVA sau de codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre. Declarația de TVA include aceste informații pentru fiecare stat membru, altul decât statul membru de identificare, defalcate pe state membre de consum.

(3) Atunci când persoana impozabilă care prestează servicii reglementate de prezentul regim special deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe, altul/altele decât cel(e) din statul membru de identificare, de la care sunt prestate serviciile, declarația de TVA include și valoarea totală a respectivelor prestări de servicii, pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, însoțită de codul individual de înregistrare în scopuri de TVA sau de codul de înregistrare fiscală al sediului respectiv, defalcată pe state membre de consum.

(4) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației de TVA după depunerea acesteia, modificările respective se includ într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369f. Declarația ulterioară de TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și cuantumul TVA pentru care sunt necesare modificări.”

26. La articolul 369h alineatul (1) al doilea paragraf, teza a doua se înlocuiește cu următorul text:

„Dacă pentru prestările de servicii s-au utilizat alte monede, persoana impozabilă care face uz de prezentul regim special folosește, în scopul completării declarației de TVA, cursul de schimb din ultima zi a perioadei fiscale.”

27. La articolul 369i, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special plătește TVA, făcând referire la declarația de TVA corespunzătoare, cel târziu la expirarea termenului de depunere a declarației.”

28. Articolul 369j se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 369j

În ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA datorată în statul membru de consum în conformitate cu articolul 168 din prezenta directivă. În pofida articolului 2 alineatul (1), a articolului 3 și a articolului 8 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directiva menționată.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special are obligația de a fi înregistrată într-un stat membru pentru alte activități decât cele reglementate de prezentul regim special, aceasta deduce TVA datorată în statul membru respectiv, pentru activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, în declarația de TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250 din prezenta directivă.”

29. La articolul 369k, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special ține registre ale operațiunilor reglementate de prezentul regim special. Registrele respective trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației de TVA.”

30. La titlul XII capitolul 6, se adaugă următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 4

Regimul special pentru vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe

Articolul 369l

În sensul prezentei secțiuni, vânzarea la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe acoperă numai bunurile, cu excepția produselor care fac obiectul accizelor, în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR.

În sensul prezentei secțiuni și fără a aduce atingere altor dispoziții comunitare, se aplică următoarele definiții:

1. «persoană impozabilă nestabilită în Comunitate» înseamnă o persoană impozabilă care nu și-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Comunității și nici nu dispune de un sediu comercial fix pe teritoriul acesteia;
2. «intermediar» înseamnă o persoană stabilită în Comunitate și desemnată de persoana impozabilă care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe ca persoană care este obligată la plata TVA și trebuie să respecte obligațiile prevăzute de prezentul regim special în numele și în contul persoanei impozabile;
3. «stat membru de identificare» înseamnă următoarele:
 - (a) atunci când persoana impozabilă nu este stabilită în Comunitate, statul membru în care aceasta decide să se înregistreze;
 - (b) atunci când persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității, dar deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate, statul membru cu un sediu comercial fix în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special;
 - (c) atunci când persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice într-un stat membru, statul membru respectiv;

- (d) atunci când intermediarul și-a stabilit sediul activității economice într-un stat membru, statul membru respectiv;
- (e) atunci când intermediarul și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității, dar deține unul sau mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate, statul membru cu un sediu comercial fix în care intermediarul declară că va utiliza prezentul regim special.

În sensul literelor (b) și (e), în cazul în care are mai multe sedii comerciale fixe în Comunitate, persoana impozabilă sau intermediarul este obligat prin decizie să indice statul membru de stabilire pentru anul calendaristic în cauză și pentru următorii doi ani calendaristici;

- 4. «stat membru de consum» înseamnă statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client.

Articolul 369m

(1) Statele membre permit utilizarea prezentului regim special de către următoarele persoane impozabile care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe:

- (a) orice persoană impozabilă stabilită în Comunitate care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe;
- (b) orice persoană impozabilă, fie că este sau nu stabilită în Comunitate, care efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe și care este reprezentată de un intermediar stabilit în Comunitate;
- (c) orice persoană impozabilă stabilită într-o țară terță cu care Uniunea a încheiat un acord de asistență reciprocă al cărui domeniu de aplicare este similar celui al Directivei 2010/24/UE a Consiliului (*) și al Regulamentului (UE) nr. 904/2010 și care efectuează vânzări de bunuri la distanță din respectiva țară terță.

Aceste persoane impozabile aplică prezentul regim special tuturor vânzărilor lor la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe.

(2) În sensul alineatului (1) litera (b), nicio persoană impozabilă nu poate numi mai mulți intermediari în același timp.

(3) Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește lista țărilor terțe menționate la prezentul articol alineatul (1) litera (c). Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, iar în acest sens, comitetul este cel instituit în temeiul articolului 58 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010.

Articolul 369n

În cazul vânzărilor la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe pentru care TVA este declarată în cadrul prezentului regim special, faptul generator intervine și TVA devine exigibilă în momentul livrării. Se consideră că bunurile au fost livrate la data la care a fost acceptată plata.

Articolul 369o

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau un intermediar acționând în contul acesteia declară statului membru de identificare momentul în care își începe sau își încetează activitatea în cadrul prezentului regim special, sau momentul în care își modifică respectiva activitate astfel încât nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru a utiliza prezentul regim special. Informațiile respective sunt comunicate pe cale electronică.

Articolul 369p

(1) Informațiile pe care persoana impozabilă care nu utilizează un intermediar are obligația de a le furniza statului membru de identificare înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special conțin următoarele detalii:

- (a) numele;
- (b) adresa poștală;
- (c) adresa electronică și site-urile web;
- (d) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul fiscal național.

(2) Informațiile pe care intermediarul are obligația de a le furniza statului membru de identificare înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special în contul unei persoane impozabile conțin următoarele detalii:

- (a) numele;
- (b) adresa poștală;
- (c) adresa electronică;
- (d) codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Informațiile pe care intermediarul are obligația de a le furniza statului membru de identificare cu privire la fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă, înainte ca aceste persoane impozabile să înceapă să utilizeze prezentul regim special, conțin următoarele detalii:

- (a) numele;
- (b) adresa poștală;
- (c) adresa electronică și site-urile web;
- (d) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul fiscal național;
- (e) codul de înregistrare individual atribuit în conformitate cu articolul 369q alineatul (3).

(4) Orice persoană impozabilă care utilizează prezentul regim special sau, după caz, intermediarul acesteia, notifică statului membru de identificare orice modificare a informațiilor furnizate.

Articolul 369q

(1) Statul membru de identificare alocă persoanei impozabile care utilizează prezentul regim special un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea prezentului regim special, și îi comunică acest cod pe cale electronică.

(2) Statul membru de identificare alocă unui intermediar un cod individual de înregistrare și îi comunică acest cod pe cale electronică.

(3) Statul membru de identificare alocă intermediarului un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea prezentului regim special, pentru fiecare persoană impozabilă pentru care intermediarul este desemnat.

(4) Codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) se utilizează numai în sensul prezentului regim special.

Articolul 369r

(1) Statul membru de identificare elimină din registrul de identificare persoana impozabilă care nu utilizează un intermediar, în următoarele cazuri:

- (a) dacă aceasta notifică statului membru de identificare faptul că nu mai efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe;
- (b) dacă se poate deduce, prin alte mijloace, că activitățile sale impozabile de vânzare la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe au încetat;
- (c) dacă aceasta nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;
- (d) dacă aceasta nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.

(2) Statul membru de identificare elimină intermediarul din registrul de identificare în următoarele cazuri:

- (a) dacă, timp de două trimestre calendaristice consecutive, acesta nu a acționat ca intermediar în contul unei persoane impozabile care utilizează prezentul regim special;
- (b) dacă acesta nu mai îndeplinește celelalte condiții necesare pentru a acționa în calitate de intermediar;
- (c) dacă aceasta nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.

(3) Statul membru de identificare elimină din registrul de identificare persoana impozabilă reprezentată de un intermediar, în următoarele cazuri:

- (a) dacă intermediarul notifică statului membru de identificare faptul că persoana impozabilă nu mai efectuează vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe;
- (b) dacă se poate deduce, prin alte mijloace, că activitățile impozabile de vânzare la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe ale persoanei impozabile au încetat;
- (c) dacă persoana impozabilă nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;
- (d) dacă persoana impozabilă nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special;
- (e) dacă intermediarul notifică statului membru de identificare faptul că nu mai este reprezentantul persoanei impozabile respective.

Articolul 369s

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau intermediarul acesteia prezintă, prin mijloace electronice, statului membru de identificare o declarație de TVA pentru fiecare lună, indiferent dacă au fost sau nu efectuate vânzări la distanță de bunuri importate din teritorii terțe sau țări terțe. Declarația de TVA se depune până la sfârșitul următoarei luni de după încheierea perioadei fiscale acoperite de declarație.

Atunci când o declarație de TVA trebuie depusă în conformitate cu primul paragraf, statele membre nu impun, în scopuri de TVA, nicio obligație suplimentară și nicio altă formalitate în momentul importului.

Articolul 369t

(1) Declarația de TVA conține codul de înregistrare în scopuri de TVA menționat la articolul 369q și, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, fără TVA, a vânzărilor la distanță de bunuri importate din țări terțe sau din teritorii terțe pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul perioadei fiscale, precum și cuantumul total al TVA corespunzătoare subdivizate pe cote. De asemenea, în declarație trebuie specificate cotele de TVA aplicabile și TVA totală datorată.

(2) Atunci când sunt solicitate modificări ale declarației de TVA după depunerea acesteia, modificările respective trebuie să fie incluse într-o declarație ulterioară în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația inițială în conformitate cu articolul 369s. Declarația ulterioară de TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală și cuantumul TVA pentru care sunt necesare modificări.

Articolul 369u

(1) Declarația de TVA se completează în euro.

Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca declarația de TVA să fie completată în moneda lor națională. Dacă livrările au fost efectuate în alte monede, persoana impozabilă care face uz de prezentul regim special sau intermediarul acesteia folosește, în scopul completării declarației de TVA, cursul de schimb din ultima zi a perioadei fiscale.

(2) Conversia se efectuează prin aplicarea cursului de schimb publicat de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau, în cazul în care acesta nu este publicat în acea zi, pentru următoarea zi de publicare.

Articolul 369v

Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau intermediarul acesteia plătește TVA, făcând referire la declarația de TVA corespunzătoare, cel târziu la expirarea termenului de depunere a declarației.

Plata se efectuează într-un cont bancar denominat în euro, desemnat de statul membru de identificare. Statele membre care nu au adoptat moneda euro pot solicita ca plata să se efectueze într-un cont bancar denominat în moneda lor națională.

Articolul 369w

În ceea ce privește activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special nu poate deduce TVA datorată în statele membre de consum în conformitate cu articolul 168 din prezenta directivă. În pofida articolului 1 punctul 1 din Directiva 86/560/CEE, a articolului 2 punctul 1 și a articolului 3 din Directiva 2008/9/CE, persoanei impozabile în cauză i se acordă o rambursare în conformitate cu directivele menționate. Articolul 2 alineatele (2) și (3) și articolul 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE nu se aplică rambursărilor referitoare la bunuri reglementate de prezentul regim special.

Dacă persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special are obligația de a fi înregistrată într-un stat membru pentru alte activități decât cele reglementate de prezentul regim special, aceasta deduce TVA datorată în statul membru respectiv, pentru activitățile sale impozabile reglementate de prezentul regim special, în declarația de TVA pe care trebuie să o depună în temeiul articolului 250.

Articolul 369x

(1) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special ține registre ale operațiunilor reglementate de prezentul regim special. Un intermediar ține câte un registru pentru fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă. Registrele respective trebuie să conțină informații suficient de detaliate pentru a permite autorităților fiscale ale statului membru de consum să verifice exactitatea declarației de TVA.

(2) Registrele prevăzute la alineatul (1) trebuie puse la dispoziția statului membru de consum și a statului membru de identificare, la cerere, pe cale electronică.

Aceste registre trebuie păstrate pentru o perioadă de zece ani de la sfârșitul anului în care s-a efectuat operațiunea.

(*) Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri (JO L 84, 31.3.2010, p. 1)."

31. În titlul XII, se adaugă următoarele capitole:

*„CAPITOLUL 7****Mecanisme speciale pentru declararea și plata TVA la import****Articolul 369y*

Atunci când, pentru importul bunurilor, cu excepția produselor care fac obiectul accizelor, în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 EUR, nu se utilizează regimul special prevăzut la capitolul 6 secțiunea 4, statul membru de import permite persoanei care prezintă bunurile în vamă în contul persoanei căreia îi sunt destinate acestea pe teritoriul Comunității să utilizeze mecanismele speciale pentru declararea și plata TVA la import, în cazul acelor bunuri pentru care expedierea sau transportul se încheie în statul membru respectiv.

Articolul 369z

(1) În sensul prezentului mecanism special, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) persoana destinatară a bunurilor este obligată la plata TVA;
- (b) persoana care prezintă bunurile în vamă pe teritoriul Comunității colectează TVA de la persoana destinatară a bunurilor și efectuează plata acestei TVA.

(2) Statele membre emit dispoziții potrivit cărora persoana care prezintă bunurile în vamă pe teritoriul Comunității trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că persoana destinatară a bunurilor plătește taxa corectă.

Articolul 369za

Prin derogare de la articolul 94 alineatul (2), statul membru poate să prevadă că, atunci când se utilizează prezentul mecanism special, este aplicabilă cota standard de TVA aplicabilă în statul membru de import.

Articolul 369zb

(1) Statele membre permit ca TVA colectată în cadrul prezentului regim special să fie raportată electronic, printr-o declarație lunară. Declarația indică valoarea totală a TVA colectată în luna calendaristică relevantă.

(2) Statele membre impun ca TVA menționată la alineatul (1) să fie datorată până la sfârșitul lunii care urmează importului.

(3) Persoanele care utilizează prezentul mecanism special păstrează registre ale operațiunilor reglementate de prezentul mecanism special, pentru o anumită perioadă care urmează să fie stabilită de statul membru de import. Registrele respective trebuie să conțină informații suficiente de detaliate pentru a permite autorităților fiscale sau vamale ale statului membru de import să verifice exactitatea declarației de TVA și trebuie să fie puse la dispoziția statului membru de import, la cerere, pe cale electronică.

CAPITOLUL 8

Valori de schimb

Articolul 369zc

(1) Contravaloarea euro în monedă națională care trebuie luată în considerare pentru quantumul menționat la articolul 369l și la articolul 369y se stabilește anual. Cursurile valabile sunt cele din prima zi lucrătoare a lunii octombrie, cu efect de la 1 ianuarie a anului următor.

(2) Statele membre pot rotunji quantumul în monedă națională rezultat prin transformarea sumelor în euro.

(3) Statele membre pot continua să aplice quantumul în vigoare în momentul rectificării anuale prevăzute la alineatul (1), în cazul în care conversia quantumului exprimat în euro determină, înainte de rotunjirea prevăzută la alineatul (2), o modificare de cel mult 5 % a quantumului exprimat în monedă națională sau o reducere a acestuia.”

Articolul 3

Modificare a Directivei 2009/132/CE

Cu efect de la 1 ianuarie 2021, titlul IV din Directiva 2009/132/CE se elimină.

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2020, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2 și 3 din prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2019.

Statele membre aplică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolelor 2 și 3 din prezenta directivă de la 1 ianuarie 2021.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 5 decembrie 2017.

Pentru Consiliu

Președintele

T. TÕNISTE
